

Kulstofkredit

Af Lennart Kiil

Skovrejsning bruges ofte til at sælge kulstofkreditter.

[Pacific Southwest Region 5](#), CC BY 2.0

Bruges til at give virksomheder og lande mulighed for at kompensere for en overskridelse af deres [kvote](#) for [emission](#) og til at belønne dem, der har udledt mindre end deres kvote ved at give dem mulighed for at sælge den resterende kvote videre.

En kulstofkredit giver ejeren ret til at udlede et ton [kuldioxid](#) eller en tilsvarende mængde af andre [drivhusgasser](#).

Brugen af [fossile brændstoffer](#) er i de fleste tilfælde den største kilde til udledning af drivhusgas i industrien, især de dele af industrien som er primært benytter kul, naturgas og olie som energikilde. For at reducere emissionen fra disse dele af industrien er der indgået internationale aftaler såsom Kyoto-aftalen. Aftalerne sætter

mål for udledningen i form af kvoter, der sætter en øvre grænse for udledningen af drivhusgasser.

Kvoterne overvåges nationalt af de lokale regeringer og internationalt af [UNFCCC](#).

Kulstofkreditter anses for at være et af de vigtigste redskaber i forsøget på at nedbringe udledningen af drivhusgasser, da ordningen gør systemet fleksibelt.

Kulstofkreditter er således centrale for den nationale og internationale [kvotehandel](#), der indgår som en del af forsøget på at begrænse den [globale opvarmning](#).

Kulstofkreditter gør det muligt for markedet at sætte en værdi på industriens manglende evne til at overholde internationale aftaler såsom Kyoto-aftalen. Denne værdi (pris) giver mulighed for at opnå en modsvarende reduktion i en anden sektor. Derved kan den samlede udledning fra alle steder holdes under grænsen på den mest omkostningseffektive måde.

Der findes både internationale og nationale markeder, hvor kulstofkreditter kan handles. Det internationale marked gør det lettere at samarbejde på tværs af grænser om projekter, der globalt set vil reducere udledning af drivhusgasser, fordi værdien af en kulstofkredit fastsættes af markedet selv.

Kulstofkreditter gør det også muligt at forbinde storindustrien, hvor udledning er reguleret, med det mindre marked for enkeltpersoner, der frivilligt begænser deres udledning. Nogle firmaer har således specialiseret sig i at sælge kulstofkreditter til personer, som er interesseret i at reducere deres eget [klimaaftryk](#) på frivillig basis.

Husk at tage quizzen online på klimaleksikon.dk/opslag/kulstofkredit

Sådan henviser du til opslaget

Lennart Kiil: "Kulstofkredit". Klimaleksikon, klimaleksikon.dk/opslag/kulstofkredit, hentet 25. oktober 2026.

Klimaleksikon er gratis og uden login.